

[Willesen.]

Problem, man kalder at løse Opgaven om Cirkelns Kvadratur, nemlig forsøgt at skabe en Militærordning, uden at den maa koste det, som er nødvendigt, for at den kan være virkelig effektiv og paa Højde med det, man kunde kalde Tidens Krav. Jeg hørte med en vis Interesse, at Forsvarsministeren ved Fremsættelsen udtalte, at Luftforsvaret skulde have en Bombardéreskadrille. Jeg gad vide, overfor hvem den højtærede Forsvarsminister kunde tænke sig den anvendt; jeg gad vide, om han vilde paatage sig Ansvaret for ved et Fredsbrud at sende den ud over en tysk By og lade den blive Genstand for en Behandling som den, jeg har skildret.

Der er en anden Side af denne Sag, der saa vidt mig bekendt ikke er berørt videre af de tidligere Talere, men som man dog i nogen Maade maa overveje, nemlig hvorledes forholder Spørgsmaalet Forsvar eller ikke Forsvar sig til vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund, om Folkeforbundspagten paalægger os juridisk Forpligtelse til at opretholde en militær Styrke i det Omfang, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag? Jeg tror ikke, den gør det, jeg tvivler noget om det, i hvert Fald er jeg temmelig vis paa, at en saadan Forpligtelse ikke vil blive gjort gældende af Folkeforbundsraadet, efter at jeg har set bl. a., hvor liberal en Fortolkning Forbundet har kunnet tillade Tyskland at anvende overfor Pagtens § 16. Og i øvrigt de Opgaver, som f. Eks. kan løses af et Vagtværn, som foreslaaet af det ærede Medlem Hr. P. Munch, er i Virkeligheden de samme, som det nu foreslaaede Militærvesen vil være i Stand til at løse, i alt Fald er det ikke i Stand til at løse nævneværdig større Opgaver, og hvorfor saa øse en Mængde Millioner ud til ingen Nytte? Jeg skal indrømme, at det finansielle Hensyn bør staa i anden Række, dersom det virkelig var muligt at opretholde et virkeligt effektivt Forsvar, men naar det er min Overbevisning, og naar det forekommer mig, at Forholdene har ændret sig saa dybtgaaende, at det er umuligt, bør vi ogsaa i videst mulig Udstrækning tage Hensyn til Besparelser paa dette som paa alle andre Omraader.

Men for at vende tilbage til Spørgsmaalet om Forsvarsforslagets Forhold til Folkeforbundspagten kan man sige, at selv om der ikke er direkte juridisk Forpligtelse, og i alt Fald ingen Sandsynlighed for, at Forpligtelsen vil blive gjort gældende overfor selv en dybtgaaende Ændring af vort

Forsvarsberedskab, saa hviler Folkeforbundspagten dog paa en vis Solidaritet mellem Nationerne, og man vil maaske kunne sige, at vi undrager os vore Forpligtelser overfor en saadan Internationalitet ved eventuelt at forkaste et Forslag, som gaar ud paa at yde Danmark et Forsvar af den foreslaaede Størrelse; og eventuelt vedtage et Forslag, der indfører et Forsvar af en Størrelse som det omtalte Vagtkorps. Spørgsmaalet er imidlertid: Er der ingen anden Maade end just ved at stille Soldater, hvormed man kan opfylde sin Del af de internationale Pligter, af den internationale Solidaritet, som Folkeforbundet ifølge sin Idé uimodsigeligt fordrer? Vi ved, at der har været ført en ikke ringe Debat rundt omkring i Verden om den saakaldte Genèveprotokol, som det hidtil ikke er lykkedes at faa vedtaget. Jeg er slet ikke sikker paa, at det i og for sig ubetinget var ønskeligt. Jeg skal indrømme, at i Sammenligning med den nuværende Tingenes Tilstand i Europa vil en Vedtagelse af Genèveprotokollen være at foretrække. Men jeg vil dog minde om, at den svenske socialdemokratiske Regering i sin Tid nedsatte en Kommission, af hvilken blandt andet den tidligere liberale Statsminister Edén var Medlem. Denne Kommission skulde undersøge Betimeligheden af, at Sverige sluttede sig til Genèveprotokollen. Og denne meget liberale Kommission fraraadede dette; den havde sine store Betænkeligheder derved. Og denne Kommission bestod af Folkeforbundsvenner.

Men Spørgsmaalet er nu, om der ikke er en anden Maade, paa hvilken det er os muligt at opfylde vore Forpligtelser overfor Folkeforbundet. Jeg vil der minde om, at Folkeforbundets Fader oprindeligt havde den Tanke, at Folkeforbundet skulde have et internationalt Beskyttelseskorps uafhængigt af de Kontingenter, som de forskellige Medlemmer af Folkeforbundet kunde stille. Og hvis man nu vilde sige: Ja, men ved, at vi afruster her i Danmark, undrager vi os fra Opfyldelsen af vore Forpligtelser paa dette Omraade, vil jeg sige, at det forekommer mig, at saa kunde der ogsaa være Anledning for den danske Delegation ved Folkeforbundet og for den danske Rigsdag til at supplere en saadan Afrustning for vort Vedkommende med, at vi paa rette Tid og Sted ved Folkeforbundets Møder fremsatte Forslag, hvorefter de forskellige Lande gennem økonomiske Ydelser kunde være med til at give Folkeforbundet Midler til Opretholdelsen af et internationalt Beskyttelseskorps. Kun derved vilde Folkeforbundet komme i Besiddelse af de nød-